

اولین خطبه

از امام باقر(ع) روایت شده که آن حضرت فرمودند:

در روز اوّل ظهور، قائم ما در مکه، در کنار بیت‌الله الحرام، در حالتی که به کعبه تکیه داده است

مردم جهان را مخاطب قرار داده، چنین می‌فرماید:

ای مردم! ما آل محمد – که درود خداوند بر او و خاندانش باد – در درجهٔ اوّل از خداوند بزرگ و در

مرتبهٔ دوم از بندگان خداوند که جواب ما را می‌دهند یاری می‌طلبیم.

ای مردم! ما خاندان پیامبر شما هستیم و از هر کس به خداوند بزرگ و حبیبش، رسول خدا(ص)،

سزاوارتریم.

ای مردم! هر کس در ارتباط با آدم با من مجادله کند، بداند من از او به آدم اولی‌ترم و آنکه در رابطه

با شخصیت نوح با من محاجّه کند، من بر او نسبت به نوح مقدّم هستم و هر کس بخواهد در ارتباط با

ابراهیم با من مجادله کند، من از او نسبت به ابراهیم برتری دارم و اگر کسی بخواهد با شخصیت محمّد –

که درود خداوند بر او و خاندانش باد – با من محاجه کند، مسلّمأ من نسبت به حضرت محمّد از او اولی

هستم و هر کس که بخواهد در ارتباط با بقیّه انبیا و فرستادگان خداوند به محاجه با من برخیزد، من بر او

نسبت به انبیا تقدم دارم. آیا خداوند در قرآن مجیدش نفرموده است:

«به درستی که خداوند آدم، نوح، آل‌ابراهیم و خاندان عمران را بر جهانیان اختیار فرموده و بعضی را

بر برخی برتری داده است و البته خداوند شنوا و دانا است؟»

پس ای مردم! من تنها باقیمانده از آدم و یگانه ذخیرهٔ نوح پیامبر و خلاصه و برگزیده از ابراهیم و از

محمد هستم که درود خداوند بر آن بزرگوار و خاندانش باد.

ای مردم! بدانید آن کس که بخواهد دربارهٔ قرآن با من مجادله نماید من از همه اولی به قرآن خداوند

هستم.

ای مردم! آگاه باشید هر کس که دربارهٔ سنّت رسول اکرم(ص) با من مجادله کند، من اولی‌تر از او

هستم. پس شما را به خداوند سوگند می‌دهم، هر کس که امروز سخنان مرا می‌شنود آن را به آنهایی که

در اینجا حاضر نیستند، برساند و شما را به حقّ خداوند و رسول او و آن حقّی که من بر شما دارم سوگند

می‌دهم که ما را در حقوقمان یاری نمایید و جلوی ظلم و ستمی را که دربارهٔ ما روا داشتند بگیرید؛ چه

آنکه حقوق ما را پنهان ساختند و دربارهٔ ما ظلم کردند و از وطنمان آواره نمودند و نسبت به ما نیرنگ روا

داشتند و پیروان باطل بر ما افترا بستند. از خدا بترسید، ما را تنها مگذارید، بلکه یاری کنید تا خداوند

شما را نصرت عطا فرماید.